

der opstå en - for Danmark og Europa - meget usikker og vanskelig situation.

Det er aftalt, at udvidelsesforhandlingerne med ansøgerlandene i Central- og Østeuropa samt Cypern skal indledes seks måneder efter regeringskonferencens afslutning. Udvidelsesforhandlingerne vil således starte i begyndelsen af 1998. Det er en forudsætning for gennemførelsen af udvidelsesforhandlingerne i overensstemmelse med tidsplanen, at Amsterdamtraktaten kan ratificeres af samtlige medlemslande.

Samtidig med udvidelsen vil EU i de kommende år skulle forhandle en finansieringsreform, herunder reform af landbrugs- og strukturpolitikkerne.

Danmark har meget store politiske og økonomiske interesser at varetage i disse forhandlinger. I tilfælde af et nej vil Danmarks rolle og muligheder for at varetage vores interesser i alle disse spørgsmål blive afgørende forringet. Folketinget og regeringen måtte i givet fald drøfte konsekvenserne heraf i fællesskab.

Regeringen sikrede i Amsterdam de fire danske forbehold. Det er ikke i Danmarks interesse at udvide omfanget af sin særstilling i forhold til Amsterdamtraktaten.

En egentlig genforhandling af Amsterdamtraktaten vil kræve indkaldelse af en regeringskonference. I Traktaten om Den Europæiske Union art. N, stk. 1 bestemmes, at »Enhver medlemsstats regering eller Kommissionen kan fore-

lægge Rådet forslag til ændring af Traktater, som Unionen bygger på.

Hvis Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og i givet fald af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelse af en konference mellem repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for i fællesskab at fastlægge de ændringer, der skal foretages i nævnte Traktater. Hvis det drejer sig om institutionelle ændringer på det monetære område, skal Rådet for Den Europæiske Centralbank også høres.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

Regeringen anser det ikke for realistisk, at Danmark i tilfælde af et nej ved en kommende dansk folkeafstemning vil kunne opnå et flertal - dvs. mindst 7 af de øvrige medlemslandes støtte - til afholdelse af en ny regeringskonference med henblik på genforhandling af Amsterdamtraktaten.

Regeringen finder, at debatten frem til folkeafstemningen bør koncentreres om Amsterdamtraktatens indhold og betydning for udvidelsen. Efter regeringens opfattelse udgør Amsterdamtraktaten samlet set det for Danmark bedst opnåelige forhandlingsresultat i regeringskonferencen. Regeringen agter at deltage aktivt og konstruktivt i debatten på dette grundlag.

(Folketingets forhandlinger 1996-97 side 8717)